

Sygn. akt II Cz 427/15

POSTANOWIENIE

Dnia 22 lipca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Irena Dobosiewicz

Sędzia SO Maria Leszczyńska (spr.)

Sędzia SO Tomasz Adamski

po rozpoznaniu w dniu 22 lipca 2015 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **P. M., C. M.**

przeciwko **Skarbowi Państwa - Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu w B.**

o zapłatę

na skutek zażalenia powodów
od postanowienia Sądu Rejonowego w Bydgoszczy
z dnia 19 grudnia 2014 r. sygn. akt. I C 2975/14

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt II Cz 427/15

UZASADNIENIE

Powodowie domagali się od Skarbu Państwa - Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w B. zapłaty 2952 zł tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną z urzędu stronie postępowania administracyjnego, które toczyło się przed tym sądem. Strona powodowa wyjaśniła, że wynagrodzenie przyznawane jest osobno z postępowanie I i II-instancyjne. W niniejszym przypadku postępowanie przed sądem I instancji dobiegło końca i w związku z tym, pozwany w określonym terminie powinien dokonać płatności za wykonaną usługę. Strona powodowa zarzuciła, że jedyną

reakcją pozwanego na skierowane do niego wezwanie do zapłaty była informacja, że wynagrodzenie zostanie wypłacone po uprawomocnieniu się wyroku oraz wydaniu zarządzenia w sprawie wypłaty wynagrodzenia.

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy postanowieniem z dnia 19 grudnia 2014 r. odrzucił pozew.

Wskazał Sąd, że powód dysponuje już orzeczeniem sądowym, które w momencie jego uprawomocnienia stanie się tytułem egzekucyjnym. Ten z kolei, po zaopatrzeniu go w klauzulę wykonalności stanowić będzie tytuł wykonawczy uprawniający do egzekucji. Powód domaga się ponownego przyznania wynagrodzenia, mimo, że istnieje już

i nieprawomocne orzeczenie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w tym przedmiocie. Zasadą jest, że wynagrodzenie pełnomocnika ustanowionego z urzędu wypłacane jest po uprawomocnieniu się wyroku zawierającego postanowienie w tym przedmiocie, na podstawie tego właśnie orzeczenia. Pozew złożony przez stronę powodową jest zatem niejako obejściem trybu wypłaty wynagrodzenia. Stosownie do art. 209 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi wniosek strony o zwrot kosztów sąd rozstrzyga w każdym orzeczeniu uwzględniającym skargę oraz w orzeczeniu, o którym mowa w art. 201, art. 203 i art. 204. Nie ma możliwości dochodzenia kosztów postępowania sądowoadministracyjnego przed sądem powszechnym. Należy podkreślić, że sądy powszechne nie dysponują uprawnieniami nadzorczymi nad sądami administracyjnymi, zatem niedopuszczalny jest pozew, którego żądanie zmierza do nakazania sądowi administracyjnemu realizację wydanego przez niego orzeczenia.

W myśl art. 199 § 1 pkt 1 k.p.c. Sąd odrzuci pozew, jeśli droga sądowa jest niedopuszczalna. W niniejszej sprawie istnieje nieprawomocne orzeczenie sądu administracyjnego, którego wypłata winna nastąpić w stosownym dla postępowania przed sądami administracyjnymi trybie, ewentualnie w drodze egzekucji wszczętej po uzyskaniu klauzuli wykonalności. Rozstrzygnięcie sprawy, co do istoty nie leży zatem w kognicji sądu cywilnego.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji.

Zażalenie na powyższe postanowienie wnieśli powodowie. Zarzucali naruszenie art. 199 § 1 pkt 1 k.p.c. Domagali się uchylenia zaskarżonego postanowienia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie powodów jako bezzasadne podlegało oddaleniu.

Na wstępie wskazać należy, że wbrew twierdzeniom powodów, którzy twierdzili, że w przedmiotowej sprawie domagali się oni jedynie „nakazania zapłaty przyznanych przez WSA i zafakturowanych kosztów nieopłaconej pomocy prawnej, a nie ich ustalenia”, z pozwu złożonego w przedmiotowej sprawie wynikało, że powodowie wnieśli o zasądzenie od pozwanego kwoty 2952 zł wraz z odsetkami. Jako dowód w sprawie skarżący przedłożyli fakturę nr (...) za wykonaną usługę, czyli świadczenie pomocy prawnej w postępowaniu administracyjnym. Innymi słowy roszczenie powodów o zapłatę kwoty 2952 zł związane było z sytuacją, w której w postępowaniu sądowoadministracyjnym udzielili oni pomocy stronie jako doradcy podatkowi.

Zgodnie z treścią art. 243 ustawy „Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi” (Dz.U. Nr 153, poz. 1270, z późn. zm.) w toku postępowania przed sądem administracyjnym stronie na jej wniosek, złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku, może być przyznane prawo pomocy. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

Zgodnie z art. 250 wyżej cytowanej ustawy wyznaczony adwokat, radca prawny, doradca podatkowy albo rzecznik patentowy otrzymuje wynagrodzenie odpowiednio

według zasad określonych w przepisach o opłatach za czynności adwokatów, radców prawnych, doradców podatkowych albo rzeczników patentowych w zakresie ponoszenia kosztów nieopłaconej pomocy prawnej oraz zwrotu niezbędnych i udokumentowanych wydatków.

W przypadku dowodów podatkowych zasady przyznawania wynagrodzenia reguluje Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 31 stycznia 2011 r. w sprawie wynagrodzenia za czynności doradcy podatkowego w postępowaniu przed sądami administracyjnymi oraz szczegółowych zasad ponoszenia kosztów pomocy prawnej udzielonej przez doradcę podatkowego z urzędu.

Sąd administracyjny bierze przy ustaleniu wysokości tego wynagrodzenia pod uwagę przesłanki wynikające z wyżej cytowanego rozporządzenia. Wynagrodzenie to wypłacane jest z kasy sądu I instancji.

Powyższe szczegółowe regulacje dotyczące udzielania prawa pomocy i zasad wypłacania wynagrodzenia doradcom podatkowym w sądowym postępowaniu administracyjnym pozwalają na postawienie jednoznacznej tezy, że dochodzenie wynagrodzenia za realizację prawa pomocy w sądowym postępowaniu administracyjnym, w postępowaniu cywilnym jest niedopuszczalne. Innymi słowy dla tego rodzaju roszczeń w ogóle nie przysługuje droga sądowa przed sądami powszechnymi.

Jest tak niezależnie od tego na jakim etapie znajduje się postępowanie administracyjne, w którym pomocy udzielono oraz niezależnie od tego, czy przyznane doradcy podatkowemu wynagrodzenie wypłacone jest w terminie, czy też z uchybieniem tego terminu.

Uprawienie do otrzymania wynagrodzenia za świadczoną pomoc nie ma bowiem charakteru odszkodowawczego.

Mając na względzie powyższe brak było podstaw do uwzględnienia zażalenia powodów, które podlegało oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.